

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-PT
Datum: 20. april 2009.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Iain Bonomy, predsjedavajući
sudija Christoph Flügge
sudija Michèle Picard

V.d. sekretara: g. John Hocking

Odluka od: 20. aprila 2009.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA SUDSKO PREISPITIVANJE
ODLUKE SEKRETARIJATA O IMENOVANJU G. MARKA SLADOJEVIĆA
ZA PRAVNOG SARADNIKA**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
g. Mark B. Harmon
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

Prijevod

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po Zahtjevu za sudsko preispitivanje Odluke Sekretarijata o imenovanju g. Marka Sladojevića za pravnog saradnika, koji je optuženi dostavio 24. marta 2009. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i donosi sljedeću odluku po njemu.

I. Proceduralni kontekst i argumenti

1. Dana 4. februara 2009. godine Sekretarijat Međunarodnog suda odbio je zahtjev optuženog da se g. Marko Sladojević imenuje za pravnog saradnika u njegovom timu odbrane (dalje o tekstu: Odluka o dodjeli) uz obrazloženje da je g. Sladojević već imenovan za pravnog saradnika u timu odbrane g. Momčila Krajišnika. Optuženi je potom zatražio da se ta odluka ponovo razmotri, što je Sekretarijat takođe odbio 3. marta 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka o ponovnom razmatranju).

2. Optuženi u Zahtjevu traži da Pretresno vijeće poništi Odluku o ponovnom razmatranju i Odluku o imenovanju, kao i da naloži Sekretarijatu da bez odlaganja imenuje g. Sladojevića za njegovog kao pravnog saradnika.¹ Optuženi, kao prvo, tvrdi da je Sekretarijat neopravdano odbio da imenuje g. Sladojevića i time prekršio relevantne pravne propise, a da je potom Žalbena vijeće, kad je u predmetu *Krajišnik* 17. marta 2009. godine donijelo konačnu presudu, isključilo mogućnost da prava g. Krajišnika nisu u potpunosti zaštićena.²

3. Drugo, optuženi tvrdi da Sekretarijat nije uzeo u obzir druge relevantne informacije, uključujući i to da je g. Sladojević jedina osoba koja optuženom pomaže da se na faktografskom nivou pripremi za suđenje,³ te da bi se zahvaljujući znanju koje g. Sladojević ima o činjeničnim i pravnim pitanjima ovog predmeta mogli uštedjeti i vrijeme i sredstva.⁴

4. Treće, optuženi tvrdi da je zaključak Sekretarijata neopravdan i smatra da Sekretarijat na problem sukoba interesa strože gleda kad je u pitanju pomoćno osoblje nego kad su u

¹ Zahtjev, par. 30.

² Zahtjev, par. 15.

³ Zahtjev, par. 17.

⁴ Zahtjev, par. 18-22.

Prijevod

pitanju branioci.⁵ Optuženi podsjeća i na to da je g. Sladojević radio za tim odbrane Milana Gvere, u predmetu *Popović i drugi*, u kom je svjedočio i g. Krajišnik.⁶ Osim toga, što se tiče bojazni koje Sekretarijat ima zbog nepostojanja glavnog branioca i njegove kontrole nad pomoćnim osobljem u slučaju optuženih koji se sami zastupaju, optuženi ukazuje na to da u praksi pomoćno pravno osoblje posjećuje svoje klijente i saraduje s njima i bez prisustva glavnog branioca koji bi nadzirao te posjete.⁷

5. Na poziv Vijeća, Sekretarijat je 27. marta 2009. godine dostavio Podnesak Sekretarijata u vezi s odbijanjem da imenuje Marka Sladojevića (dalje u tekstu: Podnesak). Bojazni koje je Sekretarijat iznio uglavnom se tiču mogućnosti da g. Sladojević bude izložen sukobu lojalnosti između g. Krajišnika i optuženog, zbog čega možda neće djelotvorno moći da obavlja dužnosti pravnog saradnika, "budući da bi moglo biti povjerljivih informacija u predmetu *Krajišnik* koje su mu možda poznate, a koje bi mogle biti korisne za optuženog i štetne za g. Krajišnika ako bi optuženi za njih saznao".⁸ Osim toga, Sekretarijat tvrdi da to što je predmet *Krajišnik* okončan donošenjem drugostepene presude ne znači da je pravni saradnik dodijeljen za taj predmet oslobođen svih odgovornosti u pogledu pitanja povjerljivosti i opšte lojalnosti u vezi s predmetom u kom je ranije bio angažovan, jer bi postupak mogao biti ponovo otvoren u eventualnom budućem postupku preispitivanja.⁹

6. Dalje, Sekretarijat tvrdi da je u svojoj završnoj procjeni poštovao osnovne principe prirodne pravde i proceduralne pravičnosti i da je razmotrio sve relevantne informacije.¹⁰ Osim toga, Sekretarijat se ne slaže s tim da je problem sukoba interesa kod g. Sladojevića ocijenjivao strože i ukazuje na to da, u slučaju da optuženi ima pravnog zastupnika, glavni branilac snosi odgovornost za poštovanje povjerljivosti, dok u slučaju da se optuženi zastupa sam braniočeva odgovornost više ne može da se iskoristi kao regulatorni mehanizam.¹¹

7. U predloženoj Replici na Podnesak Sekretarijata u vezi s odbijanjem da imenuje Marka Sladojevića, dostavljenoj 3. aprila 2009. godine (dalje u tekstu: Replika), optuženi traži

⁵ Zahtjev, par. 23–24.

⁶ Zahtjev, Dodatak F.

⁷ Zahtjev, par. 25.

⁸ Podnesak, par. 8.

⁹ Podnesak, par. 13.

¹⁰ Podnesak, par. 15–16.

¹¹ Podnesak, par. 11–12.

Prijevod

odobrenje da dostavi repliku na Podnesak¹² i tvrdi da Sekretarijat nije razmotrio činjenicu da g. Sladojević kao član tima odbrane optuženog treba da se bavi faktografskim aspektima predmeta i da ta vrsta posla ne isključuje korišćenje povjerljivih informacija koje je možda dobio od g. Krajišnika.¹³ Optuženi, dalje, tvrdi da Međunarodni sud čak i u predmetima optuženih koji se sami zastupaju ima efikasne mehanizme za zaštitu povjerljivih informacija.¹⁴ Osim toga, optuženi tvrdi da je bilo neopravdano da se g. Sladojević ne imenuje s obrazloženjem da postoji mogućnost za preispitivanje postupka, pošto su takvi postupci pred Međunarodnim sudom veoma rijetki, a da bi se g. Sladojević, čak i ako se predmet *Krajišnik* ponovo otvori, tada mogao povući iz ovog predmeta.¹⁵

II. Mjerodavno pravo

8. Ustanovljena je praksa da Pretresno vijeće može da interveniše u pitanjima koja spadaju u primarnu nadležnost Sekretarijata ukoliko se ta pitanja tiču pravičnosti postupka.¹⁶

9. U predmetu *Tužilac protiv Kvočke i drugih*, Žalbeno vijeće je, polazeći od "opšti[h] pravni[h] načel[a]", utvrdilo standard po kojem pretresno vijeće preispituje odluke Sekretarijata:

Sudsko preispitivanje [...] administrativne odluke ne predstavlja ponovno saslušanje. Ne radi se ni o žalbenom postupku. ... Sudsko preispitivanje administrativne odluke sekretara koja se tiče pravne pomoći inicijalno se bavi pravilnošću postupka kojim je sekretara došao do neke odluke i načinom na koji je do nje došao.¹⁷

10. Prema tom standardu, administrativna odluka biće poništena ako Sekretarijat prilikom donošenja odluke:

- (a) nije poštovao pravne uslove; ili se

¹² Replika, par. 1.

¹³ Replika, par. 5.

¹⁴ Replika, par. 7.

¹⁵ Replika, par. 8.

¹⁶ *Tužilac protiv Delalića i drugih*, Nalog po zahtjevu Esada Landže za ubrzano razmatranje, predmet br. IT-96-21-A, 15. septembar 1999. godine, citiralo Žalbeno vijeće u predmetu *Tužilac protiv Blagojevića*, Javna i redigovana verzija Obrazloženja odluke po Žalbi Vidoja Blagojevića da se zamijeni njegov tim odbrane, predmet br. IT-02-60-AR73.4, 7. novembar 2004. godine; vidi i *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-1, Nalog o uslovima za angažovanje branioca, 8. april 2005. godine, str. 4.

¹⁷ *Tužilac protiv Kvočke i drugih*, predmet br. IT-98-30/1-A, Odluka po preispitivanju Odluke sekretara o prestanku pružanja pravne pomoći Zoranu Žigiću, 7. februar 2003. godine (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Kvočka*), par. 13.

Prijevod

- (b) nije pridržavao osnovnih pravila prirodne pravde ili ako u procesnom smislu nije postupao korektno prema osobi na koju utiče dotična odluka; ili je
- (c) uzeo u obzir materijal koji nije relevantan a propustio uzeti u obzir materijal koji je relevantan; ili je
- (d) došao do zaključka do kakvog ne bi došla nijedna razumna osoba koja ispravno razmatra to pitanje.¹⁸

11. Žalbeno vijeće zaključilo je da se, "(u slučaju da nerazumnost nije dokazana), ne smije [...] ulaziti u prostor koji pripada autoru takve administrativne odluke u kojem on ocjenjuje činjenice ili meritum dotičnog slučaja",¹⁹ te da je na optuženom da uvjeri pretresno vijeće koje vodi postupak preispitivanja i "(a) da je došlo do greške opisanog karaktera, i (b) da takva greška znatno utiče na odluku sekretara na njegovu štetu".²⁰

III. Diskusija

12. Vijeće napominje da optuženi, prema Pravilniku, nema pravo da replicira na podnesak koji je Sekretarijat, na poziv Pretresnog vijeća, dostavio na osnovu pravila 33(B). Međutim, vijeće smatra da je, u ovim okolnostima, replika opravdana, pa će stoga odobriti njeno ulaganje.

13. Što se tiče tvrdnje optuženog da Sekretarijat nije poštovao kriterijume relevantnih pravnih izvora, Pretresno vijeće napominje da se ona odnosi samo na odluku samog Vijeća o adekvatnim sredstvima, u kojoj je Vijeće pozvalo optuženog i Sekretarijat da "hitno nastav[e] razgovore kako bi [optuženom] pomoć koju može dobiti što prije postala dostupna".²¹ Međutim, Vijeće ne smatra da se ovim pasusom od Sekretarijata očekuje da predzme išta konkretno, te stoga nije uvjereno da Sekretarijat nije poštovao kriterijume relevantnih pravnih izvora.

¹⁸ Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Kvočka*, par. 13.

¹⁹ Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Kvočka*, par. 13.

²⁰ Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Kvočka*, par. 14.

²¹ Odluka po Zahtjevu optuženog za odgovarajuće uslove i jednakost sredstava: pravni saradnici, 28. januar 2009. godine, par. 37.

Prijevod

14. Pretresno vijeće uvjerilo se u to da Sekretarijat nije propustio da uzme u obzir relevantan materijal, kao i da je i u Odluci o imenovanju i u Odluci o ponovnom razmatranju razmotrio značajne činjenice relevantne za njih.

15. Što se tiče pitanja da li su odluke Sekretarijata neopravdane, Vijeće napominje da je Sekretarijat Odluku o imenovanju i Odluku o ponovnom razmatranju donio na osnovu toga što u slučaju optuženih koji se sami zastupaju nema glavnog branioca koji bi preuzeo odgovornost za to da će pomoćno osoblje koje je već bilo angažovano u nekom drugom timu odbrane poštovati obavezu lojalnosti. Međutim, Vijeće smatra da to što u ovom slučaju nema glavnog branioca koji bi kontrolisao pomoćno pravno osoblje nije od presudne važnosti. Postoje adekvatni mehanizmi kojima se povjerljivost informacija može zaštititi, a među njima su i obaveza optuženog i njegovih pravnih saradnika da poštuju i čuvaju povjerljivost informacija, kao i ovlašćenje Međunarodnog suda da pokrene postupak zbog nepoštovanja suda ukoliko se naruši povjerljivost informacija. Zato Vijeće smatra da razlika između predmeta u kojima optuženi ima pravnog zastupnika i predmeta u kojima se optuženi zastupa sam nije relevantna u ovim okolnostima.

16. Pretresno vijeće konstatuje da su i optuženi i g. Krajišnik znali da bi g. Sladojević mogao biti izložen sukobu interesa ukoliko bude dodijeljen optuženom za pravnog saradnika, ali da su uprkos tome preuzeli taj rizik.

17. Osim toga, Pretresno vijeće konstatuje da Sekretarijat nije uložio prigovor na to što je g. Sladojević bio dodijeljen timu odbrane Milana Gvere u predmetu *Popović i drugi*, uprkos tome što je g. Sladojević tada bio imenovan za pravnog saradnika g. Krajišnika. Osim toga, g. Krajišnik je bio potencijalni svjedok, a na kraju je i svjedočio u predmetu *Popović i drugi*. S obzirom na sve to, Vijeće smatra da Sekretarijat nema razloga da kod pitanja da li g. Sladojević može biti dodijeljen optuženom za pravnog saradnika dođe do drugačijeg zaključka, tim prije što su pretresna i žalbena faza predmeta *Krajišnik* sad okončane, a mogućnost da dođe do preispitivanja postupka mala.

18. Zbog toga, i s obzirom na sve okolnosti, Pretresno vijeće smatra da je Sekretarijat neopravdano odbio da imenuje g. Sladojevića za pravnog saradnika optuženog.

*Prijevod***IV. Dispozitiv**

19. S tim u skladu, Pretesno vijeće na osnovu pravila 54 i 126*bis* Pravilnika
- (a) **ODOBRAVA** molbu za ulaganje Replike;
 - (b) **ODOBRAVA** Zahtjev; i
 - (c) **NALAŽE** Sekretarijatu da imenuje g. Sladojevića za pravnog saradnika optuženog, s tim da to imenovanje stupi na snagu odmah.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Iain Bonomy,
predsjedavajući

Dana 20. aprila 2009.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]